

Радиожетерти Кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 28 (442)

П'ятниця, 20 вересня 1991 року.

Виходить раз
на тиждень

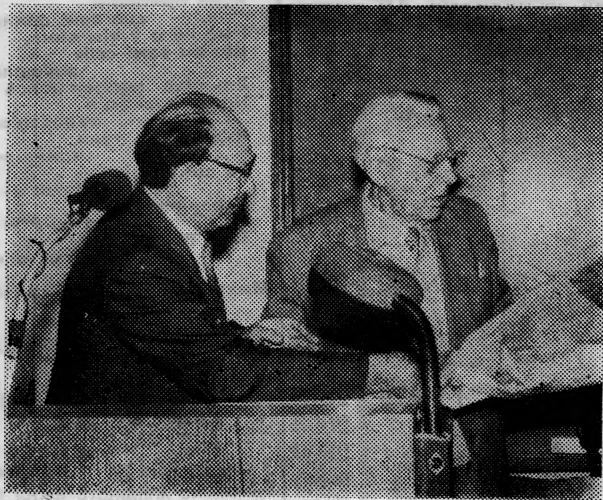
Ціна 2 коп.

ПОЛІТИКИ РОЗ'ЄДНУЮТЬСЯ — ВЧЕНІ ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ

Дійшло до того, що вже окремі області і навіть райони почали оголошувати себе самостійними державами. Три містечка і десять сіл — держава! Скільки ж ото потрібно буде будинків в Лондоні чи Парижі, щоб розмістити нові посольства чи консульства колишнього подрібненого Радянського Союзу?..

Та поки політики різних рівнів від республіканських до прирічкових президентів гарячково зайняті роз'єднанням і дільбою вчорашньої єдиної родини, інші люди — ділові, неупереджені — навпаки шукають шляхи до більш тісного співробітництва і взаємодії. Це — вчені — провідники прогресу, благополуччя і злагоді.

Саме про такі прояви співробітництва і об'єднання свідчать всеосяжні наукові форуми, один з них був присвячений проблемам міцності матеріалів і конструкцій при низьких температурах. Протягом трьох днів було заслухано понад сто доповідей і повідомлень, які збагатили науку з фізики низьких температур і криогенної техніки.

зких температур і криогенної техніки.

І тут знайшли спільну мову, спільну зацікавленість академік АН УРСР В. Т. Ткаченко і науковець з Якутії В. П. Ларіонов, московський вчений С. А. Куркін і його колега з Чимкента К. М. Ісламкуллов, львівський спеціаліст Т. Н. Павлюченко і представник Киргизстану О. Ч. Кожочулов, грузин І. П. Гангидзе і тамбовець Федоров.

Ця конференція ще більше зблизила представників республік, яких нині політики намагаються відокремити глухою стіною недовіри і розмежування.

...Змістовною і цікавою була і Всесоюзна конференція з проблем теорії електротехніки, яка щойна завершила свою роботу на кафедрі ТОЕ. На ній теж були присутні вчені з різних регіонів країни, у тому числі відомий теоретик цієї галузі науки — академік АН УРСР Г. Е. Пухов.

На цьому знімку ви бачите двох вчених — завідувачого кафедри ТОЕ ВПІ, професора Ю. О. Карпова і нашого гостя з Києва, акадміка АН УРСР Т. Е. Пухова (праворуч). В його руках — букет квітів. Віннічани тепло привітали його з нагоди 75-річчя.

«Щодня банани їла»

Три тижні навчалася на курсах підвищення кваліфікації в університеті імені Шіллера, що в німецькому місті Йена провінції Тюрингія викладач кафедри іноземних мов В. М. Баскевич. Валентина Михайлівна на прохання нашого кореспондента поділилася своїми враженнями про поїздку, відповіла на запитання.

— Насамперед, як вам пощастило одержати таке відвідження?

— Тут історія своєрідна. Не інститут мене послав. Справа в тому, що в цьому університеті я свого часу вчилася. Це було після закінчення в 1979 році Київського інституту іноземних мов, який в порядку обміну студентами послав мене туди вдалося отримати знання на факультет германістики. Згодом вже в Чернівецькому держуніверситеті закінчила аспірантуру, захистила кандидатську дисертацію і влаштувалася на роботу в ВПІ.

— І оце знову вчилися? Навже мало того, що знаєте?

— Бачите, у німецькому університеті є традиція — своїх випускників не забувають. Щороку одержувала і продовжую одержувати листи, в яких розповідається про життя учбового закладу, події, новини. Присилали навіть щойно видані підручники, одне слово, зв'язки не пориваються. А навесні цього року мене запросили прийти на триденні курси. Щойно звідти повернулася.

— Значить, їхали не від

нашого інституту, а на запрошення. То хто ж субсидував цю поїздку? Не за свої ж кошти?

— Що ви! Для цього потрібні німецькі марки. Звідки вони у мене? Відповіла, що не можу з цієї причини. Та незабаром отримала телеграму, в якій говорилося, що відповідна служба в Бонні гарантує мені стипендію. І це не якась там гуманістична акція, а такий порядок щодо сприяння малоімущим студентам в німецьких вузах. Хотіла б я побачити в нас таких «слуг народу», котрі б виявили подібне ставлення до наших людей, не говорячи вже про іноземних громадян! Правда, поїзд до Берліна взяв на себе вже наш інститут.

— Чи достатньо було вам тої стипендії? У нас її хіба що на хліб вистачить студенту.

— Мені була встановлена стипендія в розмірі 1200 марок. 650 пішло на оплату житла, податки, а на руки одержала 550 марок.

— На харчування?

— Так. І знаєте, скарги не можу. Вистачило з головою. Могла дозволити собі навіть щодня їсти банани, інші смачні страви.

— І можна було купити їх в магазинах?

— Ой, що ви говорите! Очі розбігалися від достатку продовольчих і промислових товарів, причому по доступним цінам. Наприклад, ті ж банани коштують марка за кілограм.

— Виходить, для східних німців об'єднання з ФРН пішло на користь?

— Ще б пак! Я ж була тут

раніше за часів соціалістичного ладу і можу порівняти. За короткий час життя в демократичній державі тут сталися різкі зміни і не тільки в постачанні. Після приватизації ряду сфер народного господарства, комунального і побутового обслуговування, активізації приватної діяльності місто не впало — воно стало чистішим, впорядкованішим. Перебудовано або реставровано багато будівель, вулиць, площ, парків. Пам'ятаю це місто зашаттатим, непривільним. Тепер усюди жвава торгівля, реклама, щасливі обличчя. А про університет і говорити не доводиться. Технічне оснащення на найвищому рівні, на кожному кроці копіювальні машини, комп'ютери, відеотехніка.

— Як нині, після об'єднання, ставляться німці до нашої країни?

— Я б сказала з великою доброзичливістю і розумінням. А нашого президента Михайла Сергійовича Горбачова називають людиною світу № 1, перед ним схиляються. Йому в першу чергу німці вдячні за одержану свободу, звільнення від комуністичних пут, за об'єднання нації в одній демократичній державі. Кожний намагається сказати щось приємне, підбадьорливе.

— Чи задоволені ви, як науковець, поїздкою?

— Дуже. Отримала велику мовну практику, познайомилася з нинішніми технічними засобами навчання, новинками методичного плану. Це допоможе мені в роботі.

Була така партія

І НІХТО НЕ ПЛАЧЕ...

Справді не плаче. Тільки хто не йде, то наблизиться до дверей грізного ще вчора обкому партії, щоб подивитись, що там за племби, чи до пуття опечатано, чи назавше... Господи милосердний, як же багато накопало в народній душі, який неоплатний рахунок ця душа може виставити «розуму, честі і совісті епохи», якщо — ніякого співчуття, а тільки одна цікавість?!

Партійні буржуї лякливо дивляться з-за вікон своїх шикарних квартир... Безробітні! Ганебний кінець клану, який втратив розум, честь і совість на жирних харчах, перепоях коньяками, перегрівах саунами. Як вам сьогодні живеться, криворучки і нехаєвські?

Втім, Нехаєвський ще здає свій штаб, ще якийсь рахунок йому буде виставлено, якщо буде, звичайно... Жив у панській розкоші, мов, казковий Карабас-барабас, інтереси наші з вами були для нього далекими й не потрібними. Після 19 Всесоюзної партконференції, пам'ятається, виступаючи в політехнічному інституті, читав він з папірця якісь нудні настанови. Папірець рятуював, як викинутого за борт матроса рятує надувний жилет, а коли пішли запитання, то люди, слухаючи його відповіді, тільки плечима знизували — і це перша в області партійна особа?

— Коли ваша дружина останній раз стояла в черзі за молоком?

— У нашій сім'ї молочних продуктів не вживають.

— А що — тільки цитрусові?

— Де ваші діти працюють?

— Син лікарем, а донька десь тут, в політехнічному. Навіть не знаю, чим вона зайнята.

— Ім усе сходило з рук — і некомпетентність, і неосвіченість, і глупота. Професіонали брехні, що їх оточували, прославляли глупоту, як мудрість. Така мудрість потрібна тільки баранам і вівцям. Вони й мали нас за баранів та овець.

Попередник Нехаєвського, Леонтій Криворучко на очах обуреного міста вмиг зруйнував особняк по вулиці Толстого, що був резиденцією перших секретарів обкому. Особняк зі службами, сараями, льогами. В такому особняку міг би розташуватись дитячий будинок, той губернатор-

ський район вартий був багатьох десятків тисяч карбованців, але народ, безперечно, ходив би сюди, щоб подивитись, що ж тут день і ніч стерег опечатано, чи назавше... Господи милосердний, як же багато накопало в народній душі, який неоплатний рахунок ця душа може виставити «розуму, честі і совісті епохи», якщо — ніякого співчуття, а тільки одна цікавість?!

Але Криворучки визначили, що народові можна, а що — ні. Народ жив за законами Криворучків, а Криворучки — за законами свавілля. В будь-якій країні з дурної голови можна руйнувати хіба-що якусь приватну власність, тут же валили насче з вами і наготували для нас «переконливий» аргумент:

— Треба негайно звільнити місце під новий висотний будинок.

Це була звична обкомівська брехня. Котрий уже рік в тій ямі, де був секретарський особняк, ростуть бур'яни.

Кримінальний, по суті, злочин. За таке судять. Правда, Криворучко теж «постраждав» — з губернаторського особняка переселився в «скромну» пенсіонерську квартиру — сто з лишком метрів площі на двох.

Шуміло місто з цього приводу. Обіцяли обкомівські начальники посилити поруч з своїм колишнім лідером багатодітні робітничі сім'ї. І поселили: Окаєвича — першого секретаря Вінницького райкому, Давиденка — начальника обласного КДБ, Мороза — ректора медінституту. Певна річ, ці слуги народу не були безквартирними, вони з шикарних переходишли в супершикарні. І не тому, що мали якісь особливі заслуги, а тому, що відзначались зразковим «послушанням».

Народ одразу збагнув суть цього переселення. Криворучко брав у сусіди Окаєвича, щоб забезпечував свіжими продуктами з сільського району, Мороза — щоб мати резерв на свіжій копійку з престижного інституту, Давиденка — щоб захищав панський будинок від гніву обурених плебей.

І народ зрештою прорвало. Нема партії! Позаминулого тижня на пресконференції Давиденко волав про законність і не законність, про права людини. Антязаконники заговорили про закон! Думають, очевидно, що люди без пам'яті, що вони все забули.

А яку законність сповідував той же Криворучко, коли їздив полю-

вати в святая-святых — Микулинецький заповідник?!

Студентська природоохоронна дружина сфотографувала його машину, діло набуло розголосу, докотилося до Москви. Караул! Що робити?

Підключили всі каральні служби, тягали і м'яли бідних студентів, залякували, волочили по деканатах. Але ті не відмовились від правди!

І що ж вигадують Криворучки?

Пішла мова, що Микулинецькі заповідники — це не заповідники для пернатих дичини, а звичайнісіньке болото і нічого там охороняти, треба заповідність знімати взагалі. Заради свого благополуччя вони ладні були рідну матір продати.

Іх, наших «батьків», наших «слуг» з дивовижною силою вабили найчарівніші оазиси Поділля, вони намагалися неодмінно залишити там то мисливський будинок, то хатку лісника, то метеопост, а потім перейшли і до власних дач. Як, скажімо, вчорашній перший обкому Нехаєвський і голова облвиконкому Дідик, котрі вигнали собі персональні котеджі в Буго-Деснянському заповіднику.

Наші князі, наші графи, наші радянські пані! Чим ви думали, чим ви керувалися, експропріючи в природі краді і куточки, зневажаючи тяжкий громадський осуд?

Тому ніхто й не плаче за такою партією, крім вас. Хто ще буде голосити за цими соціалістичними «цінностями»?

Згадується старий бородатий анекдот. Приїхала до секретаря обкому старенька мати з села. Пожила кілька днів і заспішила назад, додому.

— Чого ти, мамо, поїдеш? — каже секретар. — Хіба тобі тут не добре? Місця в хаті більше, ніж досить, робити нічого не треба — служниця є, на базарі харчів не купуємо — все привезуть; якщо хочеться щось узяти, то подзвоню на базу — доставлять. Лишайся, мамо.

— Я б, сину, і лишайся, але все думаю: «А що буде, коли червоні прийдуть?».

Ну, ось «червоні» і прийшли. Той виток історії, на якому новітнє партійне панство довело терпіння народу до революції, завершився. Криворучки і Нехаєвські зметені в один день. І ніхто за ними не плаче. Що сіяли, те й зібрали.

В. ІВЧЕНКО.

ТЕЛЕФОНИ ІНСТИТУТУ

Планово-фінансовий

Нач.
КУКОЛЕВСЬКА Раїса Вол. 4-77-86 2207
Відділ кадрів

Нач.
БУЛГАКОВ Мих. Антонович 4-60-21 2267
ВК працівників інституту 2369
ВК студентів 2432
ВК НДР 2493

Науково-дослідний відділ
ВЧ. секр.
ЛЕСЬКО Олекс. Йосип. 6-76-47 2410
Планування НДР 2449
Звітність по НДР 2471
Впровадження по НДР 2417
Патенти 2307
Метрологія і стандартизація 2695
Виставка 2071
Екологія 4-66-96 2874

Науково-технічна творчість
молоді 4-69-04 2934
Технічні засоби навчання 4-64-57 2348
І-й відділ 4-62-43 2205
ІІ-й відділ 4-69-18 2414
Юристи 4-63-44 2454
Техніка безпеки 2319

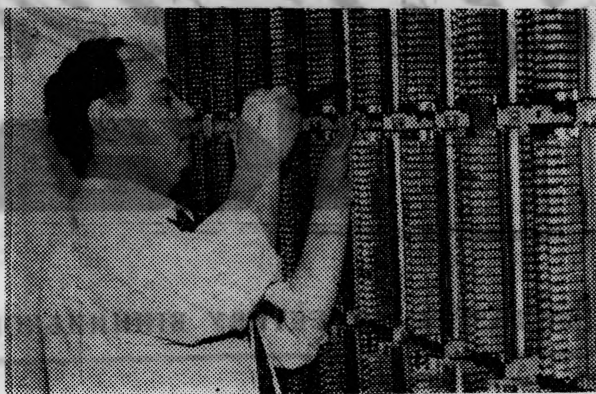
Редакція багатотиражки
«За інженерні кадри»
Редактор
ВОЛОШЕНЮК Іван Степ. 4-74-17 2268
ЦО 4-79-13 2248
Відділ капітального
будівництва 4-64-81 2229
СПКБ 3-96-81 2798
Клуб 4-63-27 2480

СКТБ
«Спекл» 6-58-19 2532
«Квантрон» 6-12-05
МНІП «ТЕ» 4-61-23 2512

Бібліотека
Директор
ЧАЛОВСЬКА Галина Волод. 4-65-64 2387
заст.
ДОМРАЧЕВА Олена Фелікс. 3-18-32 2606
Методкабінет 3-18-32 2310
Книгосховища 2425
Відділ комплектування 4-65-64 2389
Відділ учбової літератури 2416
Відділ наукової літератури 3-18-32 2310
ОПЛ 2623
Відділ бібліографії 2640
Читальний зал 2603
Сектор автоматизації бібліотеки 2050
Спецбібліотека 2351

Обчислювальні центри
Загального користування 4-73-78 2428
ФІПД 2423
ЕФ 2633
ІБФ 2439
ФОТ 2615
ФАМ 2382
МБФ 2537
РТФ 2502
ОЦ «Агат» 3-51-39 2163

Адмінгоспчастина
Помічник проректора по АГЧ
ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ А. Л. 4-72-50 2363
Гол. інж.
МАЛЬОВАНІЙ І. А. 4-75-46 2208
Тех. відділ
КРИНЕЦЬ О. А. 4-75-46 2008
Гол. енерг.
НІКІТИН Ю. Г. 4-79-68 2202

Багато зусиль і енергії доклали під час монтажних і налагоджувальних робіт нової інститутської АТС колектив зв'язківців на чолі з інженером П. А. Неживенком. На знімку Петро Анатолійович перевіряє роботу апаратури.

Гол. механік БЕНЬ А. П. 4-65-94 04
Рем. буд. група
ПУЗАЄНКО А. М. 4-65-57 2629
Нач. гаража
КИРИЧЕНКО В. М. 4-60-94 2316
Нач АТС

НЕЖИВЕНКО П. А. 4-75-52 2200
Нач. постач.
МАТВИЙЧУК В. М. 4-69-70 2220
Інж. по обл.

ГРУСКАЛОВА С. В. 4-69-70 2278
Картотека ХОЛЯВКО В. А. 2693
Склад № 1 ВОРОЛІС Н. А. 2320
Склад № 2 БАРДАСЬ Л. М. 2385
Склад РСГ 2242
Студмістечко.

СЛОБОДЯНЮК В. Н. 4-72-50 2363
Паспортний стіл МАЛА Е. П. 6-42-10 2740
Гуртожиток № 1 4-65-56 2750
— «— № 2 4-72-14 2751
— «— № 3 6-99-29 2752
— «— № 4 6-01-22 2753
— «— № 5 6-60-84 2754
— «— № 6 6-76-36 2755

Готель курсів ПК ЕФ 2560
Здоров'я пункт 4-72-97 03
Гол. лікар профілакт.
КОБА П. П. 6-51-28 2767
Черговий профілакторію 2992
Бухгалтерія 2105
Ідальня профілакторію 2578
Адміністр. ідальні інституту 4-67-73

Зав. виробництвом ідальні 4-72-50 2683
Комendant ідальні 2477
Головний учбовий корпус 4-64-14 2815
Учбовий корпус № 1 4-64-17 2796
— «— № 2 4-61-71 2833
— «— № 3 6-54-18 2704
— «— № 4 6-57-14 2839

— «— кафедри фізвих, 4-77-83 2616
СКТБ «Модуль»
Директор МОЙСЄЄВ В. І. 4-65-10 2219
Приймальня 4-65-10 2771
Гол. інж. КОЗАК А. А. 4-61-84 2793
Гол. бухг.

ПАСЄЧНИК Галина Митр. 4-74-27 2774
ПЕО
ЖУКОВА Лариса Андріївна 4-74-27 2788
Декан

ДОДАТОК
Факультет інтеграції навчання з виробництвом.
БАБІЙ Віталій Миколайович 4-61-57 2204

ТВОРЧИСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Не бійтесь Я там был прапора свого

На день 4 вересня 1991 р.

Не бійтесь прапора свого:

Він вас — дивиться!

Хоч страх давно вам

Не бійтесь прапора свого.

3-м Володимир

Під ним сміялись

І мудрий Репін змалював

Обльований, він не

Небесно-ярий серед піни

Він вас туди —

Куди прийшли

І не його у тім вина,

Що ви самі себе

Ляжливо помолвшись на

Куди ішли, туди

Та ще не пізно

Перехреститись,

Та й розвернути

постоли.

Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ.

Друзья мои,

ведь я там был

И ничего не позабыл.

Ни дней, ни дат,

Давно там был,

Как лед крошился

Как плавал

Шинель тянула

Для Нептуна я был улов.

Я помню, помню,

Земля вставала на дыбы,

Танки ползли, как

И загорались,

Я сам, как ветер

Я — миг пережитого дня,

Я — бой на волженом

Я — пламя вечного огня.

Друзья мои, меня уж нет,

Но на земле

Он светит вам моей

В дороге жизненной

И не беда, что этот свет

Не вижу я уж много лет

Ведь я ж там был!

Б. ЗЕМЛЯКОВ,

доцент.

МАЛЕНЬКИЙ ЕТЮД

ВІДЛУННЯ

Ніч. Спить Стрижавка. Чудно! — нема видіння, а
Темні, не жевріють вікна хат. душа щемить і... без слів
Від жовтого місяця сіється мені зрозуміло чому. Є міс-
срібний пил. Він розтікається, де поселення людей ще-
ся над землею тонким шаром зли багато століть тому. Там
туману. З вигону туман цей зараз — орне поле, або ро-
ліново тече до заболочено-сте ліс, і тільки туман в мі-
озера, обминає «царську сячну ніч тужить за моїми
Склад № 2 БАРДАСЬ Л. М. 2385
Склад РСГ 2242
Студмістечко. 2363
Паспортний стіл МАЛА Е. П. 6-42-10 2740
Гуртожиток № 1 4-65-56 2750
— «— № 2 4-72-14 2751
— «— № 3 6-99-29 2752
— «— № 4 6-01-22 2753
— «— № 5 6-60-84 2754
— «— № 6 6-76-36 2755
Готель курсів ПК ЕФ 2560
Здоров'я пункт 4-72-97 03
Гол. лікар профілакт.
КОБА П. П. 6-51-28 2767
Черговий профілакторію 2992
Бухгалтерія 2105
Ідальня профілакторію 2578
Адміністр. ідальні інституту 4-67-73
Зав. виробництвом ідальні 4-72-50 2683
Комendant ідальні 2477
Головний учбовий корпус 4-64-14 2815
Учбовий корпус № 1 4-64-17 2796
— «— № 2 4-61-71 2833
— «— № 3 6-54-18 2704
— «— № 4 6-57-14 2839
— «— кафедри фізвих, 4-77-83 2616
СКТБ «Модуль»
Директор МОЙСЄЄВ В. І. 4-65-10 2219
Приймальня 4-65-10 2771
Гол. інж. КОЗАК А. А. 4-61-84 2793
Гол. бухг.
ПАСЄЧНИК Галина Митр. 4-74-27 2774
ПЕО
ЖУКОВА Лариса Андріївна 4-74-27 2788
Декан
ДОДАТОК
Факультет інтеграції навчання з виробництвом.
БАБІЙ Віталій Миколайович 4-61-57 2204

Він схожий на відлуння Тут зміїлась стежина до

болісного зітхання про дав- костьолу.

не чиєсь віроломство.

Фото автора.

КОМАНДА ЧЕКАЄ ПІДТРИМКИ

Ось і дочекалися уболі- гічного та Вінницького полі-
вальники нашої команди ве- технічного інститутів. Зуст-
селих та кмітливих початку річ відбудеться 12 жовтня у
нового сезону. А він буде приміщенні муздраттеатру
немов логічним продовжен- ім. Садовського. Хто встиг-
ням минулого. Згадаймо: у не придбати квитки, зможе
у квітні наші гумористи ста- підтримати наших майстрів
ють 5-ти разовими пере- гумору.

А хто ні? Що ж, тому доведеться
а у травні двічі підряд у спостерігати гру по Україн-
відмінному стилі виборюють ському телебаченню
звання Лауреатів 1-го Респу- при- близно через два тижні і на-
бліканського телевізійного певне, у «значно коротшо-
фестивалю у М. Луцьку та му» вигляді. Втім зацікав-
1-го Українського фестива- леність у трансляції про-
лю у Кам'янець-Подільсько- явило і наше Вінницьке те-
му. До цього переліку з уве- лебачення.

А зараз, користуючись на-
вненістю можна додати три- годю, хочу звернутися до
умфальні виступи команди у керівників малих підприємств,
Ленінграді, Львові, Вітеб- кооперативів та фірм, що
ску, Києві, Миколаєві та в працюють у нашому інсти-
зустрічі з славновісними туті та за його межами: як-
одеськими «джентельмена- що ви хочете підтримати на-
ми», що пройшла у червні в шу команду не лише мораль-
нашому місті. но а й матеріально, то мо-
А цього року вперше стар- жете зробити це, перевівши
тує Республіканський КВН, кошти на бюджетний раху-
один з чверть-фіналів якого нок 174 у бухгалтерії нашо-
пройде у Вінниці. Тут по- го інституту.

А цього року вперше стар-
тує Республіканський КВН, один з чверть-фіналів якого
пройде у Вінниці. Тут по-
міряються силами команди
Житомирського Вищого ві-
йськового училища радіо-
електроніки військ ППО, Лу-
цького Державного педаго-

Л. МИРИЧ, пресс-аташе
команди ВПІ.

ПЕРЕДПЛАТА-92

Всі новини—з „Голосу України“

Як житимемо далі? Чи до-
сягне Україна реального су-
веренітету? Які нові закони
розробляє Верховна Рада
республіки?

Все це, без сумніву, хви-
лює кожного з нас. А ще —
який він, отой ринок, за який
одні агітують, а інші ним за-
лякують? Що несе він кож-
ному зокрема? Чи загро-
жує нам безробіття? Як у
ринкових умовах буде з ку-
льтурою і мораллю?

Або: як відродити госпо-
даря на селі, щоб урешті-
реш люди вдосталь мали і
хліба, і до хліба?

Таких запитань перед ко-

жним — сотні. І на всі ви-
знайдете відповідь в газеті
«Голос України».

Наша газета ще зовсім
юна — народилась 1 січня
1991-го року. Це газета Вер-
ховної Ради Республіки.
Отож вона широко висвітлює
роботу парламенту, депутат-
ських комісій. Надаємо сло-
во народним депутатам різ-
них рівнів і поглядів. Погля-
ди авторів можуть не зів-
падати з думкою колективу
редакції. Це сприяє всебіч-
ному висвітленню тих чи ін-
ших подій, допомагає чита-
чам зважувати різні позиції,
визначати свої. Власне, ко-

жен з вас може поділитися
міркуваннями про роботу
парламенту, порушити якусь
проблему, розповісти про ці-
каві факти, події тощо.

Ми плануємо розширити ін-
формацію з інших республік.
Для цього будуть створені
корпункти газети в Москві,
Прибалтиці, Казахстані тощо.
Більше власної інформації
буде з-за рубежа. Вже має-
мо свого кореспондента в
Берліні, налагоджуємо спів-
робітництво з журналістами
Канади, Австралії, Польщі.

«Голос України» — це
об'єктивність, толерантність,
новина. Це розмаїття думок.

Це відповіді на будь-які ва-
ші запитання.

На закінчення скажемо: на-
ша газета — найдешевша.
Передплата ціна на рік —
19 крб. 80 коп., на місяць —
1 крб. 65 коп. А виходимо
п'ять разів на тиждень, з них
чотири рази на 16 сторінках,
у вівторок — на восьми. Пе-
редплатити «Голос України»
можна в будь-якому пошто-
вому відділенні. Індекс га-
зети — 60955.

В. ЛАЗАРЕНКО, влас-
кор газети «Голос Ук-
раїни» по Вінницькій об-
ласті.